

Arrest

nr. 83 134 van 18 juni 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: 1.   X
              2.   X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 29 maart 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2012.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat BARBIEUX, die *loco* advocaat S. SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing genomen in hoofde van verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en van Ossetische origine te zijn. U bent afkomstig uit Gardabani, Georgië. U bent op 27 februari 1997 op officiële wijze gehuwd met C.N. (...) (O.V.X). Jullie hebben samen een dochter K. (...) en een zoon V. (...). In 2002 heeft uw dochter een auto-ongeluk gehad, waardoor zij drie maanden in coma heeft gelegen. Uw dochter had ernstige verwondingen opgelopen en gedurende zeven à acht jaar werd uw dochter in Georgië hiervoor behandeld. De behandeling was echter niet kwaliteitsvol aangezien de artsen onvoldoende competent waren. In 2004 werd scoliose, een zijdelingse verkromming van de rug, bij uw dochter vastgesteld. In 2008 lieten de artsen in Georgië u weten dat uw dochter er niet verder kon behandeld

worden. U hebt het Ministerie van Gezondheid van Georgië om hulp gevraagd om uw dochter in het buitenland te laten behandelen. Na een langdurige procedure werd door de Georgische overheid een attest afgeleverd waarin stond dat jullie 8000 euro kregen voor een medische behandeling van uw dochter in het buitenland. Bovendien werd Oostenrijk als land van behandeling aanbevolen. Op 3 oktober 2009 bent u samen met uw vrouw en dochter vanuit Georgië vertrokken. Uw zoon bleef bij uw moeder in Georgië waar hij tot op heden nog steeds verblijft. In Oostenrijk bleek echter dat de behandeling van uw dochter 50 000 à 70 000 euro zou kosten. U kon dit bedrag niet betalen en uw dochter kon er niet verder worden behandeld. De artsen in Oostenrijk lieten u weten dat de Georgische overheid dit bedrag ook niet wou betalen. Vervolgens hebt u op 29 november 2009 een asielaanvraag ingediend in Oostenrijk. Op 23 februari 2010 kreeg u een negatief antwoord inzake uw asielaanvraag. U wou in beroep gaan, maar uw beroep werd ongegrond verklaard. Op 20 april 2010 werden u, uw echtgenote en uw dochter met een wagen naar Frankrijk gebracht. Jullie werden naar Frankrijk gebracht omdat jullie met een visum van de Franse ambassade naar Oostenrijk waren gereisd. Op 21 april 2010 kwamen jullie in Straatsburg aan. U gaf de paspoorten van u en uw gezinsleden aan de grensbewakers en u wou een asielaanvraag indienen. De paspoorten werden echter teruggegeven en er werd u gezegd dat u het land zo snel mogelijk diende te verlaten. Uiteindelijk zijn jullie met behulp van een Armeense man vanuit Straatsbrug vertrokken met de trein. Vervolgens zijn jullie via Parijs naar Brussel gereisd. Op 23 april 2010 hebt u uw eerste asielaanvraag bij de Belgische asielinstanties ingediend. Op 7 september 2010 werd echter door de Dienst Vreemdelingenzaken beslist tot een weigering van verblijf met bevel het grondgebied te verlaten. Er werd geoordeeld dat Frankrijk verantwoordelijk is voor de behandeling van uw asielaanvraag. U bent echter in België gebleven en op 1 april 2011 hebt u een tweede asielaanvraag ingediend. Ondertussen had u ook een medische regularisatieaanvraag voor uw dochter ingediend, maar dit werd niet positief beantwoord.

Sinds een jaar werd de verzekeringspolis van uw moeder en zoon in Georgië afgenomen. Er werd hieromtrent een klacht ingediend en er werd beloofd dat de polis in orde zou komen. Tot op heden is dit echter nog steeds niet gebeurd. Ook zijn er in 2010 brieven van de Georgische overheid aan u en uw echtgenote bezorgd waarin staat vermeld dat jullie documenten moeten overmaken waaruit blijkt hoe de verkregen 8000 euro van de overheid werd besteed. Indien er geen documenten worden overgemaakt, zullen er gerechtelijke stappen volgen. Volgens u is dit een bedreiging vanwege de Georgische overheid.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: de Georgische identiteitskaarten van u en uw echtgenote, de geboorteaktes van u, uw vrouw en uw dochter, uw huwelijksakte, uw werkboekje, de studentenkaart van uw dochter en het diploma verpleegkunde van uw vrouw.

Ter staving van de medische problematiek van uw dochter werden volgende documenten voorgelegd: certificaat aanbeveling land van behandeling, vier brieven van het Ministerie van Werk, Gezondheid en Sociale zaken van Georgië (dd.29/08/2008, 29/07/2009, 3/05/2010, 30/09/2010), brief van Fedasil, Belgische medische certificaten (dd. 28/01/2010, 29/01/2010, 20/07/2010, 22/07/2010, 22/01/2011, 29/03/2011, 19/09/2011, 1/12/2011) en Belgische medische verslagen en brieven (dd. 22/06/2010, 28/06/2010, 17/08/2010, 17/02/2011, 7/07/2011, 3/10/2011).

B. Motivering

U verklaarde dat u Georgië hebt verlaten omwille van de medische problematiek van uw dochter (CGVS gehoor 10/01/2012 p.8). Het Ministerie van Gezondheid in Georgië had u aanbevolen uw dochter in Oostenrijk te laten behandelen. U kreeg van de Georgische overheid hiervoor 8000 euro, maar dit bleek echter onvoldoende te zijn (CGVS gehoor p.8). U vreest bij terugkeer naar Georgië dat u valselijk beschuldigd zou worden omdat u als Ossetiër in het buitenland klaagt over de Georgische overheid (CGVS gehoor p.12-13).

Er dient in eerste instantie te worden opgemerkt dat er voor u en uw gezin in Georgië geen sprake was van een vervolgingsproblematiek zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Zo verklaarde u dat u omwille van de medische problematiek van uw dochter uw land hebt verlaten (CGVS gehoor p.8). U verklaarde dat uw dochter in Georgië niet behandeld kon worden omdat de artsen er onvoldoende competent en gekwalificeerd zijn (CGVS gehoor p.8-11). Uit uw verklaringen kon niet worden afgeleid dat uw dochter medische zorg/hulp werd geweigerd omwille van één van de criteria vervat in de Vluchtelingenconventie of zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire

bescherming. U stelde dat er geen verdere financiële hulp beschikbaar was voor een medische behandeling van uw dochter in Georgië. U gaf echter aan dat niemand in Georgië daarbij werd geholpen (CGVS gehoor p.10). U hebt doorheen uw verklaringen op het Commissariaat-Generaal nergens concreet aangehaald dat u intentioneel werd gevisieerd door de Georgische overheidsinstanties. Meer nog, u werd zelfs door het Ministerie van Gezondheid financieel gesteund om uw dochter in Oostenrijk te laten behandelen (CGVS gehoor p. 8, 11). U hebt hieromtrent twee brieven van het Ministerie van Gezondheid van Georgië (dd.29/08/2008, 29/07/2009) en een certificaat met een aanbeveling tot land van behandeling op het Commissariaat-Generaal neergelegd. Er dient hierbij nog gewezen te worden op het feit dat u zes à acht maanden voor uw vertrek uit Georgië van de Georgische overheid nog een internationaal paspoort hebt verkregen (CGVS gehoor p.7). Er dient dus logischerwijze besloten te worden dat er voor uw vertrek uit Georgië geen sprake was van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Volledigheidshalve moet hierbij toegevoegd te worden dat u zich voor de beoordeling van de medische problemen van uw dochter dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat verder uw actuele vrees betreft om bij terugkeer naar Georgië valselijk beschuldigd te worden omdat u als Ossetiër in het buitenland klaagt over Georgië (CGVS gehoor p.12), moet het volgende worden opgemerkt. Toen u naar concrete aanwijzingen aangaande voorgaande bewering werd gevraagd, gaf u aan dat uw zoon en moeder in Georgië al ruim een jaar hun verzekeringspolis zijn ontnomen. U vreest dat u hetzelfde zal overkomen. U kon echter geen enkele verklaring bieden waarom deze polissen concreet werden afgenomen (CGVS gehoor p.13). Daarnaast haalde u ook aan dat uw moeder hieromtrent een klacht had ingediend en dat er werd beloofd dat de polissen opnieuw in orde zouden worden gebracht (CGVS gehoor p.13). Het feit dat de verzekeringspolissen van uw moeder en zoon tot op heden nog steeds niet in orde zijn (CGVS gehoor p.13), wordt door het Commissariaat-Generaal niet aanschouwd als een daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Het probleem omtrent de verzekeringspolis van uw familie in Georgië is verder eveneens geen overtuigend element dat u bij terugkeer naar Georgië met een bepaalde vervolgingsproblematiek zou worden geconfronteerd.

Verder staaft u uw actuele vrees voor vervolging ook nog op basis van twee brieven van het Ministerie van Gezondheid (dd. 3/05/2010, 30/09/2010) die aan u en uw echtgenote werden overgemaakt. In deze voornoemde brieven staat vermeld dat het Agentschap voor Gezondheidsprogramma's en Sociale zaken op 24 september 2009 aan K. K.(...)in het kader van een behandeling 8000 euro heeft overgemaakt. In de betreffende brieven worden u en uw echtgenote verzocht om documenten aangaande de gefinancierde behandeling aan het voormelde agentschap te bezorgen. Indien hier niet aan wordt voldaan, zal het Agentschap zich wenden tot gerechtelijke organen. U verklaarde echter dat de gevraagde documenten reeds werden overgemaakt en dat deze brieven een bedreiging vanwege de Georgische overheid vormen (CGVS gehoor p.13; CGVS gehoor vrouw 10/01/2012 p.4-5). Deze brieven waarin u en uw echtgenote worden gewezen op bepaalde verplichtingen inzake een verkregen financiële bijdrage, tonen onvoldoende aan dat er in geval van terugkeer naar Georgië sprake zou kunnen zijn van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien gaf u nog aan dat er tot op heden nog steeds geen juridische procedure tegen u is opgestart in Georgië (CGVS gehoor p.13). Hierbij dient eveneens nog te worden toegevoegd dat u omwille van uw Ossetische origine nooit problemen hebt gekend met de politie en andere autoriteitsinstanties in Georgië (CGVS gehoor p.14). Bijgevolg moet er worden besloten dat u uw actuele vervolgingsproblematiek in Georgië niet aannemelijk hebt gemaakt.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De documenten betreffende de gezondheidstoestand van uw dochter, zijnde een brief van Fedasil, Belgische medische certificaten (dd. 28/01/2010, 29/01/2010, 20/07/2010, 22/07/2010, 22/01/2011, 29/03/2011, 19/09/2011, 1/12/2011) en Belgische medische verslagen en brieven (dd. 22/06/2010, 28/06/2010, 17/08/2010, 17/02/2011, 7/07/2011, 3/10/2011), kunnen niets wijzigen aan voorgaande besluiten. Deze documenten hebben immers enkel betrekking op de medische problematiek van uw dochter. Echter, deze informatie wordt niet in vraag gesteld door het Commissariaat-Generaal.

Ook de Georgische identiteitskaarten van u en uw echtgenote, de geboorteaktes van u, uw vrouw en uw dochter, uw huwelijksakte, uw werkboekje, de studentenkaart van uw dochter en het diploma verpleegkunde van uw vrouw, wijzigen niets aan de eerder geformuleerde conclusies. Deze documenten bevatten immers enkel informatie over de persoonlijke identiteitsgegevens, opleiding en carrière van u en uw gezinsleden. Deze informatie wordt eveneens niet betwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing genomen in hoofde van verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent afkomstig uit Gardabani, Georgië. U bent op 27 februari 1997 op officiële wijze gehuwd met K.T.(...) (O.V.6.617.286). Hij heeft eveneens de Georgische nationaliteit, maar is van Ossetische afkomst. Jullie hebben samen een dochter K. (...) en een zoon V. (...). In 2002 heeft uw dochter een auto-ongeluk gehad waarbij zij ernstige verwondingen heeft opgelopen. Uw dochter werd in Georgië enkele jaren behandeld, maar de artsen waren onvoldoende competent om uw dochter de juiste behandeling te geven. Uiteindelijk bood het Ministerie van Gezondheid in Georgië financiële hulp (8000 euro) om uw dochter in Oostenrijk te laten behandelen. In oktober 2009 bent u samen met uw man en dochter vanuit Georgië naar Oostenrijk vertrokken. Uw zoon bleef bij uw schoonmoeder in Georgië en tot op heden verblijft hij daar nog steeds. In Oostenrijk bleek echter dat de behandeling meer geld kostte. Omdat jullie onvoldoende geld hadden, kon de behandeling van uw dochter niet worden verder gezet. Op 29 november 2009 hebt u een asielaanvraag ingediend in Oostenrijk. U kreeg een negatieve beslissing en op 20 april 2010 werden u, uw man en uw dochter met een wagen naar Frankrijk gebracht. Jullie werden naar Frankrijk gebracht omdat jullie met een visum van de Franse ambassade naar Oostenrijk waren gereisd. Op 21 april 2010 kwamen jullie in Straatsburg aan. Van daaruit vertrokken jullie met de trein naar Brussel. Op 23 april 2010 hebt u uw eerste asielaanvraag bij de Belgische asielinstanties ingediend. Op 7 september 2010 werd echter door de Dienst Vreemdelingenzaken beslist tot een weigering van verblijf met bevel het grondgebied te verlaten. Er werd geoordeeld dat Frankrijk verantwoordelijk is voor de behandeling van uw asielaanvraag. U bent echter in België gebleven en op 1 april 2011 hebt u een tweede asielaanvraag ingediend.

Sinds een jaar werd de verzekeringspolis van uw schoonmoeder en zoon in Georgië afgenomen. Er werd hieromtrent een klacht ingediend en er werd beloofd dat de polis in orde zou komen. Tot op heden is dit echter nog steeds niet gebeurd. Ook zijn er in 2010 brieven van de Georgische overheid aan u en uw man bezorgd waarin staat vermeld dat jullie documenten moeten overmaken waaruit blijkt hoe de verkregen 8000 euro van de overheid werd besteed. Indien er geen documenten worden overgemaakt, zullen er gerechtelijke stappen volgen. Volgens u is dit een bedreiging vanwege de Georgische overheid.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot, K. T. (...) (CGVS gehoor vrouw 10/01/2012 p.4). In het kader van de asielaanvraag van uw man heb ik een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De voormelde beslissing betreffende de asielaanvraag van uw echtgenoot bevat de volgende motieven:

"(...)."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoekers vrezen vervolgd te worden omdat verzoeker als Ossetiër valselijk beschuldigd zal worden te klagen over Georgië. Zij zullen ook vervolgd worden wegens het verduisteren van overheids gelden omdat het geld voor medische behandeling opging aan het leven in het buitenland en zij niet kunnen aantonen waar deze gelden naartoe zijn. Zij vrezen officiële vervolging en gewoon vastgezet te worden. Dit blijkt uit verscheidene mensenrechtenrapporten. Verzoekers verklaren dat zij geen nieuwe elementen neerleggen ter ondersteuning van hun asielaanvraag.

Artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling heeft geen directe werking. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet verwijst echter uitdrukkelijk naar dit artikel en neemt het op in de Belgische rechtsorde. In het kader van de toetsing van dit artikel en de materiële motiveringsplicht wordt ook artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling onderzocht.

Het opgeworpen artikel 48/1 van de vreemdelingenwet is niet geschonden is, daar dit artikel niet bestaat. Het opgeworpen artikel 48/2 van de vreemdelingenwet is niet geschonden is, daar dit artikel een loutere verwijzing bevat naar de artikelen 48/3 en 48/4.

Wat deze aangehaalde schending van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet betreft stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vast dat verzoekers dit niet nader bepalen. Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Het komt de Raad niet toe te raden naar de wijze waarop een rechtsregel geschonden is. Derhalve is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

Artikel 52 van de vreemdelingenwet is niet geschonden, daar de bestreden beslissing genomen werd op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoekers de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren.

Verzoekers klagen de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

De Raad stelt vast dat verzoekers zich voornamelijk beperken tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten. Het komt derhalve aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

Verzoekers verwijzen naar een aantal algemene mensenrechten rapporten over hun land van herkomst. De loutere verwijzing naar en neerlegging van rapporten van algemene aard over de toestand van het land van herkomst bewijst persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat in zijne hoofde een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat niet. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke.

Zij weerleggen het motief uit de bestreden beslissingen niet: *“Verder staafde u uw actuele vrees voor vervolging ook nog op basis van twee brieven van het Ministerie van Gezondheid (dd. 3/05/2010, 30/09/2010) die aan u en uw echtgenote werden overgemaakt. In deze voornoemde brieven staat vermeld dat het Agentschap voor Gezondheidsprogramma's en Sociale zaken op 24 september 2009 aan K. (...) Kusrashvili in het kader van een behandeling 8000 euro heeft overgemaakt. In de betreffende brieven worden u en uw echtgenote verzocht om documenten aangaande de gefinancierde behandeling aan het voormelde agentschap te bezorgen. Indien hier niet aan wordt voldaan, zal het Agentschap zich wenden tot gerechtelijke organen. U verklaarde echter dat de gevraagde documenten reeds werden overgemaakt en dat deze brieven een bedreiging vanwege de Georgische overheid vormen (CGVS gehoor p.13; CGVS gehoor vrouw 10/01/2012 p.4-5). Deze brieven waarin u en uw echtgenote worden gewezen op bepaalde verplichtingen inzake een verkregen financiële bijdrage, tonen onvoldoende aan dat er in geval van terugkeer naar Georgië sprake zou kunnen zijn van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien gaf u nog aan dat er tot op heden nog steeds geen juridische procedure tegen u is opgestart in Georgië (CGVS gehoor p.13). Hierbij dient eveneens nog te worden toegevoegd dat u omwille van uw Ossetische origine nooit problemen hebt gekend met de politie en andere autoriteitsinstanties in Georgië (CGVS gehoor p.14). Bijgevolg moet er worden besloten dat u uw actuele vervolgingsproblematiek in Georgië niet aannemelijk hebt gemaakt.”*

De Raad schaaft zich achter dit motief. Verzoekers maken niet aannemelijk dat zij vervolgd zouden worden omdat verzoeker als Ossetiër valselijk beschuldigd zal worden te klagen over Georgië. Verzoekers maken evenmin aannemelijk dat zij vervolgd zouden worden wegens het verduisteren van overheidsmiddelen omdat het geld voor medische behandeling opging aan het leven in het buitenland en zij niet kunnen aantonen waar deze gelden naartoe zijn.

Verzoekers hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in hun land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissingen te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS